

El restabliment de la neutralitat amb la independència

written by Llorenç Prats | 29 de setembre de 2020

La sentència de cassació del Tribunal Suprem espanyol sobre el cas del president de la Generalitat és la confirmació d'un estat que no pot tolerar cap evolució ni canvi. La discussió jurídica sobre el sentit i el valor d'uns símbols determinats en les institucions catalanes és el tema principal. El poder espanyol establert només n'admet uns de concrets (en especial les seves banderes nacionals) però no en tolera d'altres.

La sala de cassació, la qual amb el llibre a la mà no té cap marge de revisió sobre els fets provats (en aquest cas, estudiats en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sucursal espanyola del seu poder judicial), ja es va "pronunciar sobre l'oportunitat de retornar a la neutralitat els edificis públics –catalans– durant el període electoral".

La resistència burocràtica de la Generalitat de Catalunya no va tenir efectes i la condemna al president de la Generalitat es va cursar com un delicte greu de funcionari per desobediència, tal com li va advertir (amençar) el 19 de març de 2020 l'organisme electoral dient que "incorrerà en responsabilitats administratives i també, si és el cas, en penals, si persisteix en la desobediència dels acords de la Junta Electoral Central". Ja s'havia decidit tot en aquell moment, aventuren algunes veus ben informades. La culminació de tot plegat s'ha produït uns mesos més tard el 29 de setembre de 2020.

No obstant això, per completar el recorregut judicial a Europa, cal passar el sedàs d'una possible vulneració de drets fonamentals (llibertat d'expressió, participació política...)

raó per la qual queda pendent una resolució del Tribunal Constitucional espanyol, el qual encara podria dictar mesures cautelars i frenar l'execució de la inhabilitació, atès que la sentència de cassació provoca "una pertorbació greu d'un interès constitucionalment protegit, o de drets fonamentals i llibertats". Un fet que seria d'esperar en condicions normals, com mantenen reputats professors de dret polític, però que s'albira improbable atesa la connivència permanent dels diferents ordres jurisdiccionals espanyols.

Per tant, si com es confirma, el cessament judicial del president de la Generalitat, és un fet que s'ha de publicar als diaris oficials, s'obre un període de deu dies per triar un nou president que s'ha de triar d'entre els diputats electes que tenen escó al Parlament de Catalunya. Aquest termini computa des de la seva oficialitat amb la publicació als diaris oficials. Tot seguit, cal proposar el candidat a investir i si en dos mesos no surt, cosa del tot probable atès que no es percep, segons ja han expressat els principals grups polítics parlamentaris, cap possible presidenciable, hauria de vèncer un nou període de dos mesos per a la convocatòria d'eleccions, les quals s'haurien de celebrar entorn els cinquanta-cinc dies posteriors.

El primer termini expiraria el 15 d'octubre, el segon termini, el 15 de desembre i el tercer termini, el 5 de març, fet que implicaria eleccions nacionals catalanes a finals de febrer o principis de març, tot donant temps a l'aparició de nous actors polítics que permetin superar l'estat d'estancament que la situació actual ha generat, des del referèndum d'autodeterminació de Catalunya del primer d'octubre de 2017 quan es va deixar pendent implementar la independència, tal com la neutralitat democràtica exigeix.